

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 236

гр. Ловеч, 23.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ПОЛЯ ДАНКОВА

като разгледа докладваното от МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА Въззивно частно гражданско дело № 20234300500125 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл.413, ал.2 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от „Кредит инс“ АД, ЕИК ***, представлявано от изпълнителния директор М. А., чрез Адвокатско дружество „Д. и партньори“, действащо чрез адв.Р. Д., против разпореждане № 410/06.03.2023 г. по ч.гр.д. № 327/2023 год. по описа на Районен съд - Ловеч в частта, с която е отхвърлено подаденото от него заявлението за сумата 480.00 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение. Не оспорва, че в приложената фактура за платен адвокатски хонорар не фигурира името на длъжника по делото А. Р. Д., който в изготвен, но неприложен към нея списък фигурира под № 18. Твърди, че това е следствие на техническата ограниченост на използвания счетоводен продукт за издаване на фактури. В действителност неразделна част от процесната фактура се явява и приложение – опис, включващ имената на всички длъжници, срещу които са образувани или ще се образуват дела по реда на чл.410 ГПК. Изтъква, че поради технически пропуск на служител на адвокатското дружество, не са изпратени чрез ССЕВ приложенията към фактурата – опис и платежни нареждания, които представя с частната жалба. Счита, че заявителят е спазил изискванията на чл.112, ал.1, т.1 и чл.113, ал.4 ЗДДС.

Моли съда да отмени обжалваното разпореждане в частта, с която е отхвърлено заявлението досежно претендираните разноски в размер на 480.00 лв., представляващи адвокатско възнаграждение с произтичащите от това правни последици, като присъди направените в заповедното производство разноски до пълния им размер, както и разноските за настоящето производство за държавна такса.

Ловешкият окръжен съд, като взе предвид изложените в частната

жалба доводи, представените с нея доказателства и събраните по ч.гр.д. № 327/2023 г. на РС-Ловеч, намира от фактическа и правна страна следното :

Частната жалба е подадена в преклузивния едноседмичен от връчване на разпореждането от страна с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което настоящето производство е допустимо.

От представените по делото доказателства се установява, че производството по ч.гр.д. № 327/2023 г. по описа на РС – Ловеч е образувано по постъпило заявление от „Кредит инс“АД за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК против А. Р. Д. за сумата 200.00 лв. главница, 18.00 лв. договорна лихва от 25.05.2022 г. до 25.05.2022 г., 16.17 лв. законна лихва за забава за периода от 26.05.2022 г. до 06.03.2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението, както и за разноси в размер на 505.00 лв., от които 25.00 лв. платена държавна такса и 480.00 лв. адвокатско възнаграждение.

С разпореждане № 410/06.03.2023 г. районният съд е разпоредил да се издаде заповед за изпълнение в полза на „Кредит инс“АД против А. Р. Д. за следните суми: 200.00 лв. главница, ведно със законната лихва от 06.03.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, 18.00 лв. договорна лихва от 25.05.2022 г. до 25.05.2022 г., 16.17 лв. обезщетение за забава за периода от 26.05.2022 г. до 06.03.2023 г. и сторените разноси в размер на 25.00 лв. държавна такса, като отхвърлил заявлението в частта, с която се претендират разноси в размер на 480.00 лв. адвокатско възнаграждение.

За да отхвърли претенцията на заявителя за разноси за адвокатско възнаграждение, в мотивите на обжалваното разпореждане районният съд е приел, че в представения договор за правна помощ от страна на заявителя е уговорено плащане на адвокатското възнаграждение в размер на 480.00 лв. по банков път, но не са ангажирани доказателства за това. Посочено е също, че в представената фактура не е вписано и издаването за заповед за изпълнение срещу длъжника Д..

Настоящата инстанция изцяло споделя направените от районния съд правни изводи. Пред заповедния съд от страна на частния жалбоподател не са били представени доказателства за реално заплащане на адвокатско възнаграждение. Със заявлението „Кредит инс“АД е представило само договор за правна помощ и съдействие от 06.03.2023 г., сключен с Адвокатско дружество “Д. и партньори“ с предмет правна помощ и съдействие при завеждане на заповедно производство по чл.410 ГПК пред РС Ловеч срещу А. Р. Д. при договорено възнаграждение от 480.00 лв., платено по банковата сметка на адвокатското дружество, както и пълномощно. В представената фактура № 2000000101/20.02.2023 год. за сумата 24 000.00 лв. като основание е посочено правни услуги по договор за образуване и водене на заповедно производство по чл.410 ГПК срещу 12 лица, между които не фигурира името на А. Р. Д..

Представените пред настоящата инстанция фактура с приложение на

опис, в който под № 18 е посоченото името на длъжника А. Р. Д. и 2 бр. преводни нареждания от 21.02.2023 г. и 22.02.2023 г., не могат да мотивират въззивния съд да направи друг извод. В т.1 от ТР № 6 от 06.11.2013 год. по т.д. № 6/2012 год. на ОСГТК на ВКС са дадени указания, че съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да бъде вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Пред заповедния съд от заявителя не са представени доказателства за плащане по банков път, поради което е прието, че не са налице предпоставките по чл.78, ал.1 от ГПК за присъждане на адвокатско възнаграждение като разноси в полза на заявителя и отхвърлено направеното искане. Следва да се отбележи, че предпоставките за присъждане на разноси се установяват пред съответния съд, който е задължен да се произнесе по тях – в случая Ловешкият районен съд. Законът не предвижда възможност за по - късно представяне на доказателства относно направените разноси пред въззивната инстанция.

Поради изложените съображения обжалваното разпореждане на РС Ловеч в частта, с която е отхвърлено подаденото от „Кредит инс“ АД заявление за присъждане на сумата 480.00 лв., представляващи адвокатско възнаграждение в заповедното производство, следва да бъде потвърдено като правилно.

След връщане на делото в ЛРС, съдебният състав следва да поправи допуснатите в обжалваното разпореждане очевидни фактически грешки. В същото като номер на делото е посочен ч.гр.д. № 1614/2020 г. вместо 327/32023 г., а в диспозитива наред с името на длъжника А. Р. Д. е посочено и името на К. К. И..

Мотивиран от горното, Ловешкият окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно разпореждане № 410/06.03.2023 г. по ч.гр.д. № 327/2023 г. на Районен съд Ловеч **в частта**, с която е отхвърлено подаденото от „Кредит инс“ АД заявление за присъждане на сумата 480 лв., представляващи адвокатско възнаграждение в заповедното производство.

След връщане на делото в РС Ловеч, съдебният състав следва да поправи допуснатите в обжалваното разпореждане очевидни фактически грешки, посочени в мотивите на настоящето определение.

Определението е окончателно и неподлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____